

FOLKEHELSEINSTITUTTET
Postboks 222 Skøyen
0213 OSLO

Deres referanse

Vår referanse
20/01170-8/SLI

Dato
19.05.2020

Krav om redegjørelse - appen Smittestopp

Datatilsynet viser til tidligere kontakt i forbindelse med appen Smittestopp. I brev av 08.05.2020 varslet vi Folkehelseinstituttet (FHI) om pålegg knyttet til behandlingsprotokollen og risiko- og sårbarhetsanalysen.

Som vi også informerte om i brevet, vil vårt kontrollarbeid foregå trinnvis. Vi ønsker nå å se på nytteverdien av Smittestopp knyttet opp mot de ulike formålene med appen.

I nyhetsbildet den siste uken har det vært mange artikler knyttet til oppslutningen om Smittestopp og nytteverdien av formålene med appen. Vi mener at dette understøtter viktigheten av å kontrollere om personverninngrepet som Smittestopp utgjør er nødvendig og forholdsmessig ut fra dagens situasjon.

1. Smittestopp – et inngrep i personvernet

Enhver har rett til vern av sitt privatliv. Dette er en grunnlovfestet rettighet¹ og en rett som også er beskyttet av Den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK)².

Gjennom Smittestopp samler FHI inn et svært stort antall personopplysninger, til dels av sensitiv art. FHI kan blant annet overvåke bevegelsesmønsteret til den enkelte som har tatt appen i bruk. Avhengig av hvor mange som laster ned og bruker appen, kan overvåkingen skje i stor skala. Det at staten kan følge med på enkeltpersoners bevegelsesmønster og kontakt med andre mennesker, innebærer i alle tilfeller et svært stort inngrep i den enkeltes personvern.

Smittestopp er hjemlet i en forskrift som er innført i en unntakssituasjon der samfunnet har forsøkt å begrense skadevirkningene av en pandemi. Et så inngripende tiltak som Smittestopp utgjør, vil vanligvis måtte vedtas ved lov. En lovreguleringsprosess innebærer demokratisk kontroll og er i seg selv en rettssikkerhetsgaranti.

¹ Se grunnloven § 102.

² Se EMK artikkel 8.

Ettersom covid-19-pandemien har ført til en unntakssituasjon i samfunnet, og formålet med Smittestopp er å bekjempe covid-19-smitte, er det likevel aksept for at løsningen er gjennomført uten de kontrollmekanismene som vanligvis kreves ved et så inngripende tiltak.

Selv i en unntakssituasjon må imidlertid den enkeltes grunnleggende rettigheter ivaretas. Datatilsynet er ansvarlig for å kontrollere at behandlingen av personopplysninger i Smittestopp fortsatt utgjør et forholdsmessig inngrep i personvernet og at reguleringen som tillater behandlingen kan bestå uten å ha vært gjenstand for normal demokratisk kontroll.

Appen Smittestopp er som nevnt et svært inngripende tiltak å ta i bruk potensielt overfor hele befolkningen. Jo større inngrepet i personvernet er, jo strengere krav må det stilles til nødvendigheten av behandlingen av personopplysninger. For at personverninngrepet ved Smittestopp skal kunne anses forholdsmessig, må derfor innsamlingen og lagringen av opplysninger om befolkningens bevegelser være strengt nødvendig for å nå formålet. Dette vil igjen blant annet avhenge av samfunnsnyttene av løsningen.

2. Datatilsynets varslede vedtak om pålegg

Som nevnt innledningsvis, varslet Datatilsynet i brev av 08.05.2020 FHI om vedtak om pålegg knyttet til Smittestopp. I varselbrevet påpekte vi mangler ved behandlingsprotokollen samt risiko- og sårbarhetsanalysen som FHI har gjennomført.

I protokollen for Smittestopp manglet det en angivelse av de ulike formålene ved appen Smittestopp: Oppsporing av og varsling om covid-19-smitte, overvåking av befolkningens bevegelsesmønster, analysearbeid og forskning.

Presisering av de ulike formålene gjennom en behandlingsprotokoll er en grunnleggende plikt for de som behandler personopplysninger, ettersom sentrale vurderinger av etterlevelsen av personopplysningsregelverket knyttes opp mot de forskjellige definerte formålene. Denneplikten er presisert i personvernforordningen artikkel 30. Uten et avklart og bevisst forhold til hvilke konkrete personopplysninger som er nødvendige for å nå hvilke formål, kan man vanskelig sikre at grunnleggende krav til behandling av personopplysninger er ivaretatt.

Eksempler på grunnleggende vurderinger som må gjøres etter personvernregelverket er hvilke personopplysninger det er nødvendig å behandle, hvor lenge de skal oppbevares og hvem som skal ha tilgang til dem. I denne sammenhengen vil protokollen være et nyttig og sentralt arbeidsverktøy.

3. Nærmere om grunnprinsippene i personvernforordningen

De grunnleggende prinsippene for behandling av personopplysninger er angitt i personvernforordningen artikkel 5. Sentralt i denne omgang er prinsippene om formålsbegrensning og dataminimering.

Prinsippet om formålsbegrensning fremgår av personvernforordningen artikkel 5 nr. 1 bokstav b. I dette prinsippet ligger blant annet at personopplysninger skal samles inn for spesifikke og uttrykkelig angitte formål.

Dersom en behandlingsansvarlig ønsker å oppnå flere formål, må hvert av disse formålene formuleres presist og fremgå klart. Spesifikke formålsangivelser er blant annet en forutsetning for å kunne ta stilling til hvilke personopplysninger det er nødvendig å behandle for å oppnå det enkelte formål og for å kunne vurdere om det foreligger rettslig grunnlag for behandlingsformålet, jf. personvernforordningen artikkel 6.

Et annet grunnleggende prinsipp ved behandling av personopplysninger er prinsippet om dataminimering. Prinsippet fremgår av personvernforordningen artikkel 5 nr. 1 bokstav c, hvorefter personopplysninger skal være «adekvate, relevante og begrenset til det som er nødvendig for formålene de behandles for».

Der en behandlingsansvarlig har definert flere formål, gjelder kravet om relevans og nødvendighet for hvert av de angitte formålene. Behandlingsansvarlig må altså gjøre konkrete vurderinger av hvilke personopplysninger det er nødvendig å behandle knyttet til hvert enkelt formål. Dersom den behandlingsansvarlige velger felles behandling for mange ulike formål, må dette være basert på en konkret vurdering av at kravene i personvernregelverket kan oppfylles selv om behandlingen foregår på samme måte for alle formål.

Etter prinsippet om dataminimering er det ikke tilstrekkelig at det er praktisk eller ønskelig å behandle personopplysninger; behandlingen må være *nødvendig* for at formålet kan nås. Kravet til nødvendighet vil naturlig nok skjerpes jo større personverninngrepet er.

I prinsippet om dataminimering ligger også en overordnet forutsetning om at behandlingen av personopplysninger bidrar til å oppnå et konkret formål. Formålsbeskrivelsene vil være det naturlige utgangspunktet for vurderinger av nytteverdien av en behandling. Dersom det er flere formål, må nytteverdien vurderes opp mot de enkelte formålene. Det samme gjelder for evalueringer av om de personopplysningene man samler inn faktisk er nødvendige for å oppnå formålet.

Hvis et tiltak som innebærer behandling av personopplysninger ikke er nyttig, kan personverninngrepet vanskelig forsvares. Jo mer inngripende tiltaket er, jo større krav stilles til en dokumentert nytteverdi av tiltaket.

EUs personvernråd (EDPB) har kommet med retningslinjer (guidelines) knyttet til bruk av lokasjonsdata og kontaktsporing i forbindelse med covid-19-pandemien.³ Retningslinjene regulerer bruk av slike data både til vurdering av effekt av smitteverntiltak og til kontaktsoppsporing ved smitte, jf. punkt 5 i retningslinjene.

4. Nærmere om appen Smittestopp

I det følgende vil vi gjennomgå forhold som vi anser sentrale for vurderingen av Smittestopps formål og nytteverdi.

³ Lenke:

https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb_guidelines_20200420_contact_tracing_covid_with_annex_en.pdf

4.1 Formålene ved Smittestopp og behandlingen av personopplysninger

I foreliggende personvernkonsekvensvurdering (DPIA), ROS-analyse, personvernerklæring og informasjonen på FHI's nettside, fremstår rask og effektiv oppsporing av og varsling om covid-19-smitte som appen Smittestopps hovedformål.

I tillegg vil FHI gjennom overvåking av befolkningens bevegelsesmønster kunne få oversikt over smitteutbredelse og effekt av smitteverntiltak. Analyse av anonyme og aggregerte data samt forskning på disse dataene er også uttalte formål.

Den enkelte som laster ned og bruker Smittestopp kan ikke velge å dele sine personopplysninger for kun ett (eller enkelte) av de nevnte formålene.

Appen Smittestopp henter inn data via GPS og Bluetooth (blåtann) samt fra personen som laster ned appen og tar den i bruk.

Av personvernkonsekvensvurderingen, ROS-analysen og personvernerklæringen fremgår det at følgende personopplysninger samles inn:

- Mobiltelefonnummer
- Alder
- GPS-posisjon (kontinuerlig registrering av bevegelsesmønster (lengdegrad, breddegrad, høyde over havet, hastighet og tid på ulike lokasjoner) når Smittestopp er aktivert og mobiltelefonen er påslått)
- Generert UUID fra Smittestopp (unik ID som følger telefonnummeret)
- Operativsystem, mobiloperatør, versjonsnummer og telefonmodell
- Bluetooth-data om Smittestopp-apper på andre mobiltelefoner innenfor telefonens Bluetooth-rekkevidde (kontinuerlig logging av start- og sluttidspunkt for kontakt, UUID for telefoner i nærheten og vektor med signalstyrke)

I FHI's varslingsløsning vil i tillegg følgende personopplysninger lagres:

- Fødselsnummer
- Bostedskommune
- Prøvesvardato fra MSIS-registeret
- Den smittedes mobiltelefonnummer (hentet fra Kontakt- og reservasjonsregisteret)
- Subdatasett hentet fra data innsamlet fra Smittestopp (dag for nærkontakt og mobiltelefonnummer til alle som har vært i nærkontakt med smittede)

Personopplysningene lagres først lokalt på den enkeltes mobiltelefon. Da Smittestopp ble lansert skjedde lagringen i ukryptert form. I en oppdatert versjon av appen, er lagringen gjort kryptert.

Omtrent én gang i timen (forutsatt at Smittestopp er aktivert og telefonen er påslått) sender appen dataene til den sentrale skylagringsløsningen. Appen vil forsøke å sende data frem til kontakt er oppnådd og i inntil syv dager. Dataene lagres så sentralt i maksimalt 30 dager.

I personvernkonsekvensvurderingen (under trinn 4) og i ROS-analysen (punkt 7.3 flg.) påpeker FHI at det å lagre data sentralt innebærer et større inngrep i personvernet enn lokal lagring på den enkeltes mobiltelefon. Sentral lagring må derfor være *nødvendig* for at formålene skal kunne oppnås.

FHI begrunner sentral lagring med at det vil gi mer presis sporing av nærkontakter og at det muliggjør analyser av befolkningens bevegelsesmønster og effekten av smitteverntiltak. I enkelte punkter i ROS-analysen har FHI redegjort nærmere for bakgrunnen for beslutningen om sentral lagring, og vi vil gjennomgå disse under.

Smittestopp baserer seg på at den enkelte skal kunne varsles om covid-19-smitte hos en såkalt «nærkontakt». I personvernkonsekvensvurderingen og personvernerklæringen redegjør FHI for definisjonen av nærkontakt: det vil si en person (mobiltelefon) der kontakten har vært innenfor to meters avstand i et tidsrom på minst 15 minutter.

I personvernkonsekvensvurderingen og ROS-analysen fremgår det at Bluetooth-dataene som samles inn og lagres sentralt ikke er begrenset til definisjonen av «nærkontakt» (to meter). Bluetooth-data samles inn for hele telefonens Bluetooth-rekkevidde. FHI begrunner dette med at definisjonen av nærkontakt vil kunne forandre seg og at man derfor ønsker å hente inn data for en større mengde kontakter (innenfor ca. 10 meter og av varighet under 15 minutter). FHI mener også at kontaktdataene vil kunne bli mer presise dersom lokasjonsdataene fra GPS og Bluetooth-dataene sammenstilles sentralt.

I ROS-analysens punkt 7.3.13 har FHI vurdert risikoen for at det samles inn og lagres personopplysninger som ikke er nødvendige for å oppnå formålet. Når det gjelder smittesporing og varsling, viser FHI til at informasjon om nærkontakter må lagres i en periode fordi påvisning av og varsling om smitte kan ta tid. FHI mener også at annen kontaktinformasjon (fra GPS/Bluetooth) må lagres i en periode fordi definisjonen av en nærkontakt kan bli endret i fremtiden. Det fremgår at personidentifiserbare data vil bli lagret i maksimalt 30 dager.

Hva gjelder overvåking av befolkningens bevegelser og evaluering av effekten av smitteverntiltak, angir FHI at analysene trolig vil basere seg på alle innsamlede opplysninger, men i anonym og aggregert form. Ifølge FHI er det foreløpig vanskelig å si hvilke data som vil ha størst nytteverdi; dette vil bli avdekket gjennom analysene. FHI mener likevel at evaluering av nytteverdien av konkrete innsamlede data bør gjøres «når økt kunnskap og erfaring tilsier det».

I punkt 7.3.14 i ROS-analysen har FHI vurdert risikoen for at formålene med Smittestopp-løsningen kunne vært oppnådd med lokal lagring på den enkeltes mobiltelefon, som er en mindre personverninngrepende løsning. Det fremgår at FHI konkluderer med at nytteverdien av sentral lagring oppveier ulempene.

FHI viser igjen til at sentral lagring av GPS- og Bluetooth-data gjør at man kan overvåke og analysere anonyme data om befolkningens bevegelsesmønster samt effekt av smitteverntiltak. Slike analyser forutsetter at dataene lagres sentralt.

Videre viser FHI til at sentral lagring av lokasjons- og kontaktinformasjon kan føre til mer nøyaktig sporing og mer presise vurderinger av nærkontakt. Ved å ha dataene lagret sentralt kan man også varsle raskere ved smitte, ettersom man unngår forsinkelsen det kan innebære å kontakte den smittede, som så må laste opp sine data.

4.2 Evaluering av nytteverdi

I det innledende sammendraget i ROS-analysen (punkt 1.2 Anbefalte tiltak) er det presisert at appen Smittestopp er en inngripende løsning og at inngrepet i personvernet kun kan forsvares dersom løsningen er tilstrekkelig samfunnsnyttig.

FHI anbefaler at det gjøres nye vurderinger av nødvendigheten av og forholdsmessigheten ved appen Smittestopp etter hvert som FHI får mer kunnskap om oppslutning i befolkningen og effekt av tiltaket. Også av personvernkonsekvensvurderingen fremgår det at denne må oppdateres/revideres når man har mer kunnskap.

I punkt 7.3.4 i ROS-analysen er risikoen knyttet til nødvendighetskravet vurdert. FHI har konkludert med at «samfunnsnyttien av sporingssystemet i vesentlig grad overgår de mulige ulempene for personene som velger å benytte Smittestopp». Det fremgår videre at samfunnsnyttien av tiltaket vil øke med antall personer som tar appen i bruk. FHI har likevel vurdert at Smittestopp vil være nyttig selv om en mindre andel av befolkningen bruker appen.⁴ Det er anført at overvåkingen på befolkningsnivå vil kunne gjøre smittesporingstiltak mer målrettede.

I ROS-analysens punkt 7.3.12 har FHI vurdert risikoen for at nytteverdien ikke står i forhold til inngrepet Smittestopp utgjør. Det fremgår at nytteverdien av digital smittesporing avhenger av flere faktorer, som antall personer som bruker appen og presisjonen av den tekniske datainnsamlingen. FHI har også her konkludert med at appen vil ha nytteverdi selv om en mindre andel av befolkningen enn det uttalte målet på 60 % tar appen i bruk. Ifølge ROS-analysen kan også mindre mengder data gi kunnskap om befolkningens bevegelsesmønster, og man kan følge med på antall kontakter og varighet av kontakter i ulike områder. Det er vist til at slik kunnskap er viktig for utarbeidelsen av matematiske modeller, som kan brukes til simulering av beredskapstiltak.

I ROS-analysen er det ikke angitt noen grenseverdi for når appen ikke lenger vil ha samfunnsnytte når det gjelder overvåking av befolkningens bevegelser og analyse av smitteutbredelse.

I punkt 7.3.12 fremheves det også at presisjonsnivået på de innsamlede dataene er noe usikkert. Ifølge FHI viser tester at kombinasjonen av GPS- og Bluetooth-data gir god

⁴ FHIs uttalte mål om oppslutning og bruk av appen Smittestopp er på 60 % av befolkningen.

informasjon. Det er presisert at kvaliteten på innsamlede data bør vurderes fortløpende og nytteverdien evalueres.

I en nyhetssak på TV2s nettside fra 10.05.2020⁵ fremgår det at 20,5 % av befolkningen på tidspunktet hadde lastet ned appen. Lederen for ekspertgruppen som FHI har satt ned, Jeanine Lilleng, uttaler i artikkelen at dette tilsier en fire prosents sjanse for at både en som er smittet og den som er i nærheten har tatt i bruk Smittestopp.

I nyhetssaken fremkommer det også at appen ikke har funnet smittetilfeller som ikke er sporet opp manuelt i testkommunen Drammen.

I senere nyhetssaker har det vært angitt at under 700 000 personer nå er aktive brukere av Smittestopp.⁶

5. Datatilsynets kommentarer

FHIs Smittestopp-app er et svært personverninngrepene tiltak, også i en unntakssituasjon. Datatilsynet er ansvarlig for å kontrollere at behandlingen av personopplysninger er nødvendig for å nå formålene og at personverninngrepet er forholdsmessig. Dette vil blant annet avhenge av samfunnsnyten av løsningen.

5.1 Formålsbegrensning og dataminimering

Som nevnt, har vi varslet FHI om vedtak om pålegg blant annet fordi det ikke er skilt mellom ulike formål i behandlingsprotokollen. Etter vår vurdering er det heller ikke gjort vurderinger av nytteverdi holdt opp mot dataminimeringsprinsippet separat for de ulike formålene.

Appen Smittestopp har flere ulike formål: Oppsporing av og varsling om covid-19-smitte og evaluering av effekt av smitteverntiltak på bakgrunn av analyser av befolkningens bevegelsesmønster. FHI har imidlertid ikke omtalt nærmere forskjellen mellom formålene.

FHI samler inn en svært stor mengde personopplysninger gjennom appen Smittestopp, herunder inngripende opplysninger som lokasjonsdata. I dokumentasjonen vi har gjennomgått, fremgår det ikke hvilke personopplysninger som behandles for hvilke formål.

Slik vi ser det, henger dette sammen med at FHI ikke har skilt klart nok mellom de ulike formålene. Som en følge av dette, blir det også vanskelig å vurdere om behandlingen av den enkelte personopplysning eller kategori av personopplysning som samles inn er *nødvendig for å oppnå det enkelte formål*.

Som behandlingsansvarlig er FHI altså ansvarlig for å klargjøre hvilke personopplysninger som behandles for henholdsvis oppsporing av og varsling av covid-19-smitte, analysearbeid og forskning. FHI må også godtgjøre at det er *nødvendig* å behandle hver konkrete (kategori av) personopplysning for det enkelte formål.

⁵ Lenke: <https://www.tv2.no/nyheter/11436184/>

⁶ Se for eksempel denne artikkelen i Aftenposten: <https://www.aftenposten.no/kultur/i/mR2EDV/stadig-faerre-bruker-smitte-app>

Det kan også stilles spørsmål ved om det er nødvendig for å oppnå formålene at samtlige personopplysninger lagres i en periode på 30 dager. Vi kan ikke se at FHI har vurdert konkret hva som er nødvendig lagringstid for den enkelte personopplysning som samles inn.

5.2 Evaluering av nytteverdi

At personopplysningene som samles inn skal være nødvendige for formålet, er grunnleggende for å ivareta prinsippet om dataminimering. For at personopplysninger skal kunne anses nødvendige, forutsettes det at dataene kan bidra til at formålet nås. Dersom behandlingen av personopplysninger ikke viser seg nyttig, kan dataene heller ikke anses nødvendige.

I FHIs ROS-analyse fremheves det flere steder at inngrepet i personvernet som Smittestopp utgjør kun kan forsvares dersom appen viser seg å være nyttig i arbeidet med spore opp og varsle om covid-19-smitte samt evaluere smitteverntiltak.

Nytteverdien ved appen Smittestopp har hele tiden vært angitt som usikker og betinget av befolkningens deltakelse. Dette gjør det særlig viktig å gjøre evalueringer av nytteverdien underveis. Evalueringen må gjøres for hvert enkelt av formålene med appen. Smittestopp samler inn svært inngripende data om den enkelte. Dersom nytteverdien ikke viser seg tilstrekkelig for ett eller flere av formålene, er det nærliggende å tenke at personverninngrepet som Smittestopp utgjør ikke lenger kan anses som forholdsmessig.

Smittestopp har nå vært virksom i ca. en måned, og det er dermed naturlig å stille krav om at FHI har evaluert nytten av Smittestopp for hvert enkelt av formålene.

I nyhetssaken på TV2s nettside fra 10.05.2020⁷ fremgår det at Smittestopp så langt ikke har bidratt direkte til oppsporing av og varsling om covid-19-smitte i testkommunene. Dette er informasjon som bør inngå i en vurdering av nytteverdien av denne delen av løsningen.

FHI har anført at opplysningene som samles inn gjennom Smittestopp vil være nyttige selv om en mindre andel av befolkningen bruker appen. Det er imidlertid ikke sagt noe mer konkret om hvordan også et mindre datagrunnlag vil være, eller har vist seg, nyttig i analysearbeidet. Dette er også forhold som FHI nå bør ha avklart.

6. Krav om redegjørelse

Datatilsynet fører kontroll med etterlevelsen av personopplysningsregelverket, jf. personvernforordningen artikkel 57. Etter personopplysningsloven § 23 og personvernforordningen artikkel 58 har Datatilsynet myndighet til å kreve de opplysningene vi anser nødvendige for å utføre våre lovpålagte oppgaver.

For å kunne vurdere om prinsippene i personvernforordningen om dataminimering og formålsbegrensning er oppfylt, har vi behov for flere opplysninger.

Datatilsynet ber om svar på følgende:

⁷ Lenke: <https://www.tv2.no/nyheter/11436184/>

1. Hvor mange personer og hvor stor andel av befolkningen bruker appen Smittestopp aktivt per i dag?
2. Kan FHI redegjøre for hvilke personopplysninger som behandles til hvilke formål?
 - a. Dersom dette er besvart gjennom oversendelse av oppdatert protokoll, kan dere se bort fra spørsmålet.
3. Kan FHI redegjøre for konkrete resultater av arbeidet så langt med å spore opp og varsle om covid-19-smitte?
4. Kan FHI redegjøre for konkrete resultater av analysearbeidet så langt?
5. FHI har selv påpekt at det må gjøres nye vurderinger av nødvendigheten av og forholdsmessigheten ved appen Smittestopp etter hvert som man får mer kunnskap om oppslutningen i befolkningen og effekten av tiltaket.
 - a. Har FHI evaluert nytteverdien av appen Smittestopp for hvert enkelt av formålene?
 - i. Hvis ja, ber vi om at det redegjøres for resultatet av evalueringen.
6. Hvordan vil FHI vurdere forholdsmessigheten av personverninngrepet dersom det viser seg at formålet om oppsporing av og varsling om covid-19-smitte ikke kan nås?
 - a. Vi ber om at det redegjøres for hvordan FHI vil evaluere løsningene som er valgt for Smittestopp, herunder vurdere om mer personvernvennlige løsninger bør tas i bruk.
7. Vi ber om at FHI, i tråd med egne uttalelser, legger frem en plan for hvordan appens nytteverdi knyttet til de enkelte formålene vil bli evaluert med jevne mellomrom.
 - a. Vi ber om en redegjørelse for hvorvidt de uttalte formålene med Smittestopp kan og vil videreføres uavhengig av om alle formålene oppnås.
 - b. Dersom alle formålene vil bli videreført, ber vi om en vurdering av hvilke tiltak dere har vurdert som nødvendige for å sikre at behandlingen fortsatt skjer i tråd med personvernregelverket.
8. I punkt 27 i retningslinjene⁸ viser EDPB til at det ikke er nødvendig å bruke lokasjonsdata (GPS-data) for å spore kontakter til eventuelle smittede. EDPB anbefaler at det kun brukes nærhetsdata, som kan samles inn gjennom Bluetooth. FHI har begrunnet bruk av lokasjonsdata med at kontaktsporingen kan bli mer presis.
 - a. Kan FHI utdype hvorfor man mener at bruk av GPS-lokasjon i tillegg til Bluetooth-data er *nødvendig* for å nå formålet om oppsporing av og varsling om covid-19-smitte?

⁸ Lenke:

https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb_guidelines_20200420_contact_tracing_covid_with_annex_en.pdf

9. EDPB anbefaler også at dataene lagres på den enkeltes egen enhet (mobiltelefon) frem til deling av data er absolutt nødvendig, det vil si ved påvist smitte. FHI har begrunnet sentral lagring med at kontaktsporing vil kunne bli mer presis og varsling vil kunne skje raskere.
 - a. Kan FHI utdype hvorfor man mener at sentral lagring er *nødvendig* for å oppnå formålet om oppsporing av og varsling om covid-19-smitte?
10. Slik situasjonen er i dag, mener FHI fremdeles at lagring av alle personopplysninger i 30 dager er nødvendig for å oppnå formålet om oppsporing av og varsling om covid-19-smitte?
11. Å ha kunnskap om den faktiske bruken av Smittestopp er viktig for at vi skal kunne vurdere samfunnsnyttene av løsningen. Vi ber derfor om at FHI hver 14. dag rapporterer om følgende:
 - a. aktive brukere av Smittestopp (antall og andel av befolkningen)
 - b. hvilke evalueringer som er gjort av nødvendighet og forholdsmessighet sett i forhold til Smittestopps nytteverdi

7. Praktisk informasjon

Dere kan klage på pålegget om å gi oss informasjon. En eventuell klage må sendes til oss **innen tre dager** etter at dette brevet er mottatt, jf. forvaltningsloven § 14. Dersom vi opprettholder vårt vedtak, vil vi sende saken videre til Personvernemnda for klagebehandling.

Redegjørelsen må sendes oss så snart som mulig og senest **innen 01.06.2020**.

Dersom dere har spørsmål, kan dere ta kontakt med saksbehandler Susanne Lie (tlf.: 22 39 69 57, e-post: suli@datatilsynet.no).

Med vennlig hilsen

Bjørn Erik Thon
direktør

Susanne Lie
juridisk seniorrådgiver

Dette brevet er godkjent elektronisk i Datatilsynet og har derfor ingen signatur.